

modtage den rundelige Frihed, der er bleven tilbudt dem. Man kan vistnok antage, at Althinget vilde betænke sig noget derpaa, og at nogen Tid saaledes vilde gaae, og det kunde maaffee vel findes tilraadeligt forinden at begynde paa Reformer paa Island og fra Regjeringens Side at søge Bevilling dertil, hvilket sidste Spørgsmaal jeg dog ikke, da det vil komme for ved Finantslovsforlagets Behandling, her skal dyale videre ved. Men jeg vil spørge, om man ved at læse Althingets Forhandlinger faaer det Indtryk, at der er nogen Sandhynlighed for, at dette, naar man nu slet ikke gjør Noget, i en nærmere Fremtid frivillig vil vende om og af sig selv komme til Regjeringen og begjære at faae det Lovudkast ophøiet til Lov, som det saa nylig har vraget. Det forekommer idetmindste mig, at der kun er ringe Sandhynlighed herfor, naar man seer hen til den Maade, hvorpaa den Majoritet, som var tilstede i Althinget, har brugt sin Ret. Den har forud og ubetinget været besluttet paa at ville bruge Majoritetens Ret i en parlamentarisk Forsamling i videste Omfang. Der kan ikke efter Althingets Forretningsorden være Tale om Minoritetsvalg, og Thingets Fleertal har derfor ikke følt sig generet ved, at Medlemmerne af Mindretallet ad denne Vej kunde komme ind i den Comitee, som for en væsentlig Deel afgjorde Sagens Skjebne. Majoriteten sammensatte Comiteen saaledes, at der kun blev levnet den Opgave at redigere, hvad der forud var besluttet, og den samme Fremgangsmaade brugte Majoriteten med enkelte Forandringer heelt igjennem. Seer man nu hen hertil, saa forekommer det mig som sagt, at der kun er ringe Sandhynlighed for, at Islænderne i en nær Fremtid ville tænke paa af sig selv at komme til Regjeringen og begjære en Ordning. Men det kan jo være, at jeg tager feil.

Som jeg tillod mig ved Begyndelsen af mit Foredrag at sige, kan her jo ikke være Spørgsmaal om at sætte Noget igjennem imod Regjeringens Driste — vi hverken kunne eller ville det —, men jeg maa ikke desto mindre ansee det for ønskeligt, at det foreliggende Lovforslag føres videre, og at det overgives til Provelse i et Udvalg, efterat det er gaaet til

2den Behandling. Og, naar jeg vil stemme herfor, saa vil jeg forud udtryffeligt sige, hvad jeg mener dermed. Jeg troer, at denne Sag, efterat den nu paany har været overgivet til Althingets Provelse, foreligger i en fuldt saa alvorlig Skikkelse, som den har foreligget tidligere, og Spørgsmaalet om dens Ordning er ikke blot et islandsk Spørgsmaal, men det er i strengeste Betydning et dansk Spørgsmaal, et Spørgsmaal, som i fuldeste Maade maa interesse os Alle. Jeg ønsker derfor, at Sagen i den ny Skikkelse, hvori den saaledes er kommen til at foreligge, maa blive underkastet en alvorlig Provelse i Landstinget, og at der derved maa blive gjort Forsøg paa gennem en mulig Forhandling med Regjeringen at see at enes om, hvad der med Hensyn til samme maatte være det Rette, der vil tjene saavel Danmark som Island bedst. Det er i Forventning herom, at jeg vil stemme for Sagens Overgang til 2den Behandling, og at jeg, hvis det bliver foreslaaet, hvad jeg haaber for Sagens Skyld, vil stemme for, at den overgives til et Udvalg.

David: Jeg kan være meget fort i min Aftalelse, da jeg i det Hele kan slutte mig til den ærede foregaaende Taler, men jeg kan dog ikke tilbageholde den Bemærkning, at det høilig undrer mig, at han saa ikke stemte for det Forslag, som den ærede Forslagsstiller og jeg vare de Æreste, der stemte for, at standse 1ste Behandling og strax lade Sagen gaae i Udvalg; det er mig usofstaaeligt, at de ærede Medlemmer, der maaffee dog ikke ønske, at den skal gaae til 2den Behandling, ikke have kunnet indsee, at dette var en langt mindre stødende Form, at standse 1ste Behandling og strax lade Sagen gaae til et Udvalg. Jeg har Meget imod, og har selv aldrig gjort det i den lange Tid, jeg har været Medlem af parlamentariske Forsamlinger, at man benytter det private Initiativ i en Sag, om hvilket det maa siges, at den mere passende ligger i Regjeringens Hænder, og jeg beklager meget, at man i denne saa vigtige Sag er gaaet frem ad denne Vej. Jeg vilde paa ingen Maade tilraade, at man saa at sige gjorde et Knips i Kommen, idet man søgte at